

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 15. Concilium Romanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A. C. 853. jam dudum eandem palmam consequi ar-
dentissimis votis expeteret, sequente no-
cte Monasterii limen furtim egressa Cor-
dubam pergit, mane Judici se sistit, &
capite truncatur decima nona Septem-
bris. Corpus in fluvium projectum &
inde ereptum ad S. Eulaliam juxta cor-
pus S. Columbæ sepelitur. Ecclesia ve-
ro SS. Martyres illa, qua passæ sunt die,
colit.

Mart. Rom.
17. & 19.
Sept.

§. XV.

Concilium Romanum.

Anast. to. 8.
Cons. p. 101.
113. Sub finem ejusdem anni Leo Papa IV.
Romæ in Basilica S. Petri Concilium
celebravit sexaginta septem Episcopo-
rum, ex quibus quatuor, nempe, Jose-
phus Episcopus Eporediensis, Nottingus
Brixienfis, Petrus Spoletanus & Petrus
Arretinensis ab Imperatore Lothario
missi fuere. Joannes Archiepiscopus Ra-
vennas misit Diaconum nomine Paulum,
qui suo nomine interesset. Conven-
re autem Patres die octava Dec. Indi-
ctione secunda, anno Pontificatus Leo-
nis IV. septimo, Imperii Lotharii trige-
simo septimo, Ludovici filii ejus quin-
to, seu anno Reparatae Salutis octingen-
tesimo quinquagesimo tertio. Primo
Nicolaus Diaconus Sermonem Pontifi-
cis ad Patres Concilii directum legit,
cui postquam Benedictus Diaconus no-
mine

mine Episcoporum respondisset, promul- Sæculum IX.
gati sunt Canones quadraginta duo, quo- A. C. 853.
rum triginta octo ex Concilio Eugenii II. Sup. lib.
Papæ (*) anno octingentesimo vigesimo XLVII.
sexto celebrato repetuntur cum quibus- S. II.
dam additionibus. Quatuor ultimi Ca- c. 39.
nones in hoc Concilio conditi præci-
piunt, ut superfluous numerus Presbyte-
rorum, a vicinioribus Episcopis ordina-
torum, qui Romæ versabantur, minuere-
tur, cum eorum pars tertia Ministerio
peragenda sufficeret. Omnes Presby- c. 40.
teri Civitatis, & Rurales Synodum Epi-
scopi sui adire teneantur. Laici Presby- c. 41.
teros ex alia Diœcesi evocatos suæ ditio-
nis Ecclesiis sine consensu Episcopi Diœ-
cesani sub pœna excommunicationis Lai-
co, & depositionis Presbytero intenta-
ta non præfiant. Nec etiam Abba- c. 42.
tes aut alii Patroni Ecclesiastici id præ-
sumant, quia Presbyteri a nemine in of-
ficio constitui possunt, nisi ab illo, cui
competit, illos ordinare & corrigere er-
rantes, nempe, Episcopo suo.

O o 5

In

(*) In Inscriptione illius Concilii legitur: *Eugenius Sanctissimus ac ter Beatissimus & universalis Papa &c.* Alius est sensus in voce, *universalis Papa*, ac in voce: *universalis Episcopus, seu Oecumenicus*; sed & raro etiam vox *Papa universalis* occurrit.

Sæculum IX.

A. C. 853.

p. 120.

In eodem Concilio depositus est Anastasius Presbyter Cardinalis Ecclesiæ Romanæ Tituli S. Marcelli. Is per quinquennium relicta Roma in Diœcesi Aquilejensi versabatur, quem Papa quater per litteras monitum in duobus Conciliis ob culpam inobedientiæ excommunicaverat. Tum Papa Ravennæ apud Imperatorem Ludovicum juniorem commorans, obtinuit ab eo Mandatum ad Anastasium Presbyterum directum, quo ad Ecclesiam suam redire jubebatur, atque Episcopo Brixienti & Comiti Adalgiso præcipiebatur, ut eum reduci curarent. Elapsa die ad reditum præstituta eum Pontifex Episcopis consentientibus anathemate percussit. Ravenna deinde Romam reversus, cum sciret Anastasium usque Clusium in Tuscia venisse, misit ad eum tribus (*) Episcopis ad Concilium decima quinta Nov. eodem anno 853. celebrandum vocavit. Ille iterum mandata contempsit.

Itaque Pontifex in hac Synodo octava die Dec. Epistolam, in qua dicta omnia

(*) Addam hic Natalis Alexandri brevem Reflexionem: *Maximam jam tunc fuisse Cardinalium Dignitatem cogita, cum tres Episcopi Cardinalem ad Synodum Canonice vocaturi mittantur. Sed ad Residentiam Cardinales obligatos fuisse inde collige.*

nia referrebantur, recitari iussit. Tres quoque Episcopi ad Anastasium missi, quid egissent, retulerunt, & mandata, quæ ferebant, lecta. Tum Papa ex Episcopis ab Imperatore missis quæsit, cur hunc Presbyterum, ut sibi mandatum fuerat, non sisterent, qui responderunt, eum a se inveniri non potuisse. Tandem ex sententia totius Concilii, & secundum Canonem tertium Antiochenum (*) Presbyter Anastasius deponitur, atque huic Decreto Papa, Ludovicus Imperator, Episcopi præsentis quinquaginta novem, absentium Legati octo, Presbyteri viginti, & Diaconi Ecclesiæ Romanæ sex subscribunt.

§. XVI.

Leopolis conditur.

Civitas Centumcellensis annis jam prope quadraginta deserta dirutis mœnibus patebat incurfibus Saracenorum; unde incolæ in lucos & montes se receperant timidi & belluarum instar errantes. Leo Papa commiseratione motus illo se conferens locum commodum ad condendam civitatem quæsit; quo inde duodecim millibus in monte invento,

Anast.

(*) Hic nota, quanta Romæ in Synodo Summo Pontifice præsidente Canonum in Concilio Provinciali editorum Reverentia fuerit.

Sæculum IX.
A. C. 853.Sup. Lib.
XII. §. 12.